

עפ"ג 18312/12/13 - שלום אוחיון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
המערער: שלום אוחיון
נגד: מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ) מיום 11.1.13 בת"פ 8857-11-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של התפרצות למגורים ובגניבה. על פי כתב האישום, שכלל שני אישומים, ביום 1.11.13 פרץ המערער לבית בניסיון לבצע גניבה וברח מהמקום לאחר שנתקל בבעל הבית. כמו כן, באותו יום, פרץ המערער לדירה אחרת, גנב 40 ₪ שהיו מונחים על שיש מטבח הבית, ונמלט מהמקום לאחר שנתקל בבעלת הבית, ששהתה שם עם בנה התינוק. על המערער הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים מתיק קודם (חודשיים במצבר ו- 4 חודשים בחופף), הושת עליו גם מאסר על תנאי ומהערער חויב להשיב את סכום הכסף שגנב. הערעור מופנה כנגד העונש.

הערעור

2. ב"כ המערער טוען כי בית משפט קמא לא נתן את המשקל ההולם לכך שהמערער בחר להודות במיוחס לו ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, נטען כי העבירות שביצע המערער מצויות ברף הנמוך של עבירות ההתפרצות, נסיבות ביצוען מלמדות שאין בהן יסוד של אלימות, והמערער נגרר לביצוען עקב נסיבות חייו הקשות. לבסוף, נטען כי יש להתחשב גם בכך שהסכום שגנב על ידו הנו פעוט.

דין

3. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו, שבאה בתחילת ההליך, האחריות שלקח על מעשיו והחרטה שהביע. כמו כן, העבירות שביצע הן, כפי שאפיין זאת בית משפט קמא, מצויות במדרג הנמוך של העבירות, שלא נלווה להן תכנון מוקדם או תחכום. המערער ניסה להיכנס לדירות מגורים, ואם הצליח - לקח עימו מכל הבא ליד, ואם נתקל בדיירים - נמלט

מהמקום. מתחם העונש ההולם הוא, כפי שקבע בית משפט קמא, בין 12 ל - 24 חודשי מאסר. זאת, בהתייחס לשני האישומים כאירוע אחד, מאחר שמדובר בשתי דירות סמוכות, אליהן פרץ המערער אחת אחרי השניה, ומשום שהוא נתפס בתוכן, בניגוד לתיקו הקודם, שם נתפס בכניסה לבית. הערך המוגן בבסיס העבירות דנן הוא הגנה על קניינו של אדם, וכאשר מדובר בפריצה לדירה, קיים הערך של ההגנה על הפרטיות, הנוגע לביטחון האישי של אדם. בנסיבות של כניסה לדירות בעת שדייריהן נוכחים, קיים גם פוטנציאל לעימות שיוכל להוביל אף לאלימות. במקרים ממין אלה, קיים גם קושי באיתור העבריינים, ועל כן, יש לתת דגש על הרתעת הרבים, בצד הרתעת העבריין. בעניינו של המערער, יש להתחשב גם בכך שמאסר מותנה לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות ממין זה. כמו כן, לחובתו עבר פלילי עשיר, הכולל עשרות הרשעות קודמות, ובצידן תקופות מאסר שונות שריצה המערער בגינן, שאף בהן לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולעבור על החוק. בצד עבר פלילי משמעותי זה, למערער אין אפיק שיקומי, עת סירב לעריכת תסקיר שירות המבחן בעניינו. בנסיבות אלה לא מצאנו מקום להתערב בעונש שגזר בית משפט קמא על המערער.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

רפי כרמל, שופט

**יעקב צבן, שופט
[סג"נ - אב"ד]**